

особена аура, съ която той разполага хората къмъ добро. Чрезъ музиката човѣкъ дохожда до онова вътрешно, духовно разбиране на живота, което му помага да осмисли страданията. Той гледа на страданията и на радоститѣ, като на една необходимостъ, презъ която неизбежно трѣбва да мине, както пътникътъ неизбежно минава презъ долини и височини.

Като знаете това, стремете се да вложите музиката и въ говора, и въ мисълта си. — Ама нервенъ съмъ, не мога да бжда музикаленъ. — Нервността не изключва музикалността. Ако нервниятъ употребява енергията си разумно, нервността е ценно качество. Нервниятъ върши повече работа, отколкото онзи, който не е нервенъ. Мисълта се предава чрезъ нервната система, а не чрезъ мускулната. Нервната система възприема и хармоничнитѣ, и мелодичнитѣ тонове; хармоничнитѣ се предаватъ чрезъ ума, чрезъ мислитѣ, а мелодичнитѣ — чрезъ сърдцето. При това, хармонията се изявява като електричество, а мелодията — като магнетизъмъ. Тѣзи сили често смѣнятъ мѣстата си: електричеството прониква въ сърдцето и му дава тласъкъ, усилва движението му; магнетизмътъ пъкъ влиза въ мозъка и го нагласява. И Христосъ прилагалъ пѣнието като методъ за тониране. Казано е въ Евангелието, че на „тайната вечеря“ Христосъ и ученицитѣ Му изпѣли една пѣсень, следъ което излѣзли вънъ.

Като ученици, поставете си задачата да живѣете разумно. Кжде ще проявите този жи-